

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 4 af Kirsten Jacobsen (FP) og Bruno Jerup (EL) (se foran) forkastedes, idet 17 (SF, FP og EL) stemte for, 88 (S, V, KF, RV og CD) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om en bedre indsats på ældreområdet og øget plejehjems- og ældreboligbyggeri.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl. (Fremsat 25/10 94).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det beslutningsforslag, vi nu skal behandle, er et forslag fra SF med et meget sympatisk sigte og et meget bombastisk bud på, hvordan man kan nå nogle af målene på ældreområdet. Det drejer sig om, hvordan man kan sikre flere ansatte inden for ældresektoren, og at der skal bygges flere ældreboliger og pladser på plejehjem. Ifølge beslutningsforslaget bliver det pålagt regeringen at sikre, at der bliver tilført ældreområdet 5.000 fuldtidsansatte og at finansiere 5.000 nye boliger pr. år.

Sigtet er sympatisk, men regeringen kan ikke støtte forslaget. Som det er fremgået af den forespørgselsdebat, vi lige har været igennem, arbejder regeringen ud fra det samme sigte, nemlig at sikre en større udbygning af ældreboliger og moderne plejehjem og at der bliver det tilstrækkelige antal hjemmehjælpere ansat inden for ældreomsorgen; men vi mener ikke, at problemet er så enkelt, at der er tale om, at man bare kan ansætte nogle flere. Det drejer sig jo også om at sikre, at der er tilstrækkeligt med uddannet hjemmehjælp, og at de ressourcer, der faktisk er inden for hjemmehjælpen, også bliver udnyttet i et tilstrækkeligt omfang.

På samme måde med ældreboligbyggeriet, hvor det drejer sig om at finde nogle finansieringsmåder, der sikrer, at kommunerne selv bygger det tilstrækkelige antal pladser. Det er under ingen omstændigheder acceptabelt, at regeringen griber ind også i det kommunale selvstyre ved simpelt hen at finansiere byggeriet og på den måde også beslutte, hvor boligerne skal være, og hvor de nye ansatte skal fungere.

Derfor er den måde, som SF her i forslaget griber det an på, slet ikke acceptabel. Sigtet er vi enige i, og det støtter vi også, men vi kan altså ikke støtte forslaget, som det foreligger her.

Grete Schødt (S):

SF har udformet et beslutningsforslag, hvis indhold er som taget ud af borgernes daglige tale i stort set alle dele af landet. Alle taler om mangel på hjemmehjælp, og lige så mange taler om de mange ældre, der ligger på hospitalet og ikke kommer hjem på grund af manglende plejehjemspladser. Alle ved også, at på netop disse to punkter skal ældreområdet forbedres.

SF's beslutningsforslag løser dog ikke de problemer, som den enkelte ældre har. Lad mig starte med antallet af nyansættelser – 5.000 fuldtidsansatte – set i lyset af ledige, der modtager understøttelse. Vi har ikke 5.000 ledige hjemmehjælpere, sygehjælpere og social- og sundhedshjælpere; vi skal altså starte et helt andet sted, nemlig med flere uddannelsespladser, og kommunerne skal indgå flere praktikpladsaftaler.

I en overgangsperiode vil det være en god idé at håndplukke et antal ledige, som har lyst til at jobtræne inden for ældreområdet med det mål at få uddannelse som social- og sundhedshjælpere i et fast job i en normeret stilling.

I Socialdemokratiet er vi også optaget af det arbejde, der gøres i Arbejdsministeriet og i Socialministeriet, som netop går ud på at bruge de ledige ressourcer inden for service til de ældre efter aftale med de faglige organisationer og kommunerne.

Boligdelen – ældreboliger, plejehjem, eller hvad vi kalder det hus, de ældre skal bo i – er nærmest ligegyldig. Tryghed skaber vi ikke blot ved at sende mennesker på plejehjem; det hører faktisk fortiden til, for der er ikke længere et fast personale hele døgnet. Mange kommuner har lavet omsorgsordninger, som betyder, at det faste personale på plejehjemmet nu også passer de borgere ude i lokalområdet, som har hjælp behov.